

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Václava Trajera a soudců Ing. Mgr. Martina Jakuba Bruse a Mgr. Ladislava Vaško ve věci

žalobce:

Ústecké šrouby, z. s., IČO: 04316509,
sídlem Velká Hradební 322/53, 400 01 Ústí nad Labem,
zastoupený advokátkou JUDr. Petrou Humlíčkovou, Ph.D.,
sídlem Na Výsledku I 1523/3, 140 00 Praha 4,

proti

žalovanému:

**Krajský úřad Ústeckého kraje, odbor životního prostředí
a zemědělství,**
sídlem Velká Hradební 3118/48, 400 02 Ústí nad Labem,

za účasti osoby
zúčastněné na řízení:

Statutární město Ústí nad Labem,
sídlem Velká hradební 2336/8, 400 01 Ústí nad Labem,

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 20. 10. 2017, č. j. 3972/ZPZ/2017/ODP-485,
JID: 170720/2017/KUUK,

takto:

- I. Rozhodnutí Krajského úřadu Ústeckého kraje, odboru životního prostředí a zemědělství, ze dne 20. 10. 2017, č. j. 3972/ZPZ/2017/ODP-485, JID: 170720/2017/KUUK, a rozhodnutí Městského úřadu Chlumec, odboru rozvoje města a životního prostředí, ze dne 24. 4. 2017, č. j. 2114/17/ORMŽP/Kroa, se **pro vady řízení zrušují** a věc se **vrací** žalovanému k dalšímu řízení.

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

(K.ř.č. 1 - rozsudek)

- II. Žalovaný je **povinen** zaplatit žalobci náhradu nákladů řízení ve výši 9 800 Kč do třiceti dnů ode dne právní moci tohoto rozsudku.

Odůvodnění:

1. Žalobce se žalobou podanou v zákonem stanovené lhůtě prostřednictvím právní zástupkyně domáhal zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 20. 10. 2017, č. j. 3972/ZPZ/2017/ODP-485, JID: 170720/2017/KUUK, kterým bylo zamítnuto jeho odvolání a potvrzeno rozhodnutí Městského úřadu Chlumec, odboru rozvoje města a životního prostředí (dále jen „správní orgán prvního stupně“), ze dne 24. 4. 2017, č. j. 2114/17/ORMŽP/Kroa, kterým bylo Statutárnímú městu Ústí nad Labem (dále jen „žadatel“) povoleno dle § 8 odst. 1 zákona č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, (dále jen „zákon o ochraně přírody“) pokácení 1 ks vrby jívy o obvodu kmene 107 cm rostoucí na pozemku p. č. „X“, jedle ojínné o obvodu kmene 117 cm rostoucí na pozemku p. č. „X“, dvojkmenu javoru klenu o obvodech kmenů 62 a 77 cm a dvou trnovníků akátů o obvodech kmenů 139 a 147 cm rostoucích na pozemku p. č. „X“, vše v k. ú. „X“ (dále jen jako „dřevina“). Zároveň podle § 9 odst. 1 zákona o ochraně přírody uložil žadateli náhradní výsadbu čtyř jedinců ovocných dřevin a jedné jedle ojínné na pozemku p. č. „X“ nebo „X“ v k. ú. „X“. Současně navrhl žalobce zrušení i výše uvedeného prvostupňového rozhodnutí a požadoval přiznání náhrady nákladů řízení.

Žaloba

2. V podané žalobě žalobce namítal, že v řízení nebyl náležitě zjištěn skutečný stav věci ani dostatečně vyhodnocen estetický a funkční význam dřevin, v důsledku čehož nebylo možné provést vážení zájmů a přezkoumatelně uložit náhradní výsadbu. Nebyly stanoveny dostatečné podmínky náhradní výsadby a stanovena dostatečná délka následné péče pro naplnění jejího účelu. Samotné kácení bylo bez náležitého odůvodnění povoleno i ve vegetační době. Provozní bezpečnost i estetický a funkční význam dřevin byl poté žalovaným vyhodnocen bez provedení ohledání. Žalobci nebylo umožněno seznámit se s podklady rozhodnutí před vydáním rozhodnutí. Dále žalobce namítal, že nebyla dodržena zásada materiální pravdy a zjištěný skutkový stav neměl oporu ve spisu.
3. V doplnění žaloby ze dne 15. 1. 2018 žalobce poté dále namítal, že rozhodnutí prvostupňového orgánu, kromě rekapitulace, v podstatě postrádá odůvodnění. Dále uvedl, že správní orgán pouze uvedl, že se shoduje s dendrologickými posudky, které však obsahují jen tvrzené důležité důvody pro kácení dřevin, aniž by se zabýval funkčním estetickým významem dřevin, vážením zájmu na pokácení dřevin s veřejným zájmem na jejich zachování, stanovením ekologické újmy, zjištěním okolností důležitých pro ochranu veřejného zájmu a splněním procesních náležitostí jako určení účastníků řízení či absencí seznámení účastníků s podklady před vydáním rozhodnutí. Žalobce rovněž uvedl, že autor dendrologického posudku není soudním znalcem a jeho posudky se ukázaly být chybné.
4. Dále žalobce opětovně argumentoval tím, že žalovaný neprovedl ohledání na místě a dospěl ke svým závěrům ohledně stavu dřevin od stolu. Skutkový stav týkající se stavu Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

dřevin zjištěný žalovaným je ovšem částečně v rozporu se spisem, ve zbytku v něm nemá oporu a vyžaduje zásadní doplnění. Skutečný stav dřevin žalobce dokládal vyjádřením znalce, které vyvrací laické závěry žalovaného a zároveň potvrzuje, že k povolení kácení mimo období vegetačního klidu nebyl žádný důvod.

5. Podle žalobce v řízení nebyl postaven najisto ani okruh účastníků řízení, když žalovaný na rozdíl od správního orgánu prvního stupně mezi účastníky řízení zahrnuje rovněž AREA CZ, z. s. a město Chlumec. Dále žalobce opakovaně argumentoval tím, že prvostupňový orgán neumožnil žalobci seznámit se s podklady rozhodnutí před jeho vydáním. V tomto směru odkázal žalobce zejména na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 14. 11. 2003, č. j. 7 A 112/2002-36, a další judikaturu.

Vyjádření žalovaného a osoby zúčastněné na řízení k žalobě

6. Žalovaný konstatoval, že správní orgán prvního stupně popisem svého skutkového zjištění vyjádřil hodnocení funkčního a estetického významu implicitně. Dané skutkové zjištění mělo dostatečnou oporu již ve fotografiích založených ve spise. Nové projednání věci by nemohlo dospět k žádnému jinému závěru. Přestože prvoinstanční správní orgán výslovně neprovedl hodnocení funkčního a estetického významu jednotlivých dřevin s podrobností odpovídající metodické instrukci Ministerstva životního prostředí, vyhodnotit tuto vadu jako nepřezkoumatelnost rozhodnutí pro nedostatek důvodů by podle žalovaného bylo nepřiměřené. Stejně tak nahlíží žalovaný na nové projednání věci za účelem doplnění podrobného odůvodnění ekologické újmy, když poukazuje zejména na skutečnost, že rozsah uložené náhradní výsadby je počtem sazenic ekvivalentní počtu stromů určených ke kácení. Žalovaný dále nesouhlasil se závěry vyjádřenými v žalobcem předloženém odborném vyjádření Ing. M. N. a důrazně se ohradil vůči tvrzení, že zcela vyvrací laické závěry v hodnocení skutkového stavu provedeném žalovaným. Podle žalovaného ani vada spočívající v neumožnění žalobci vyjádřit se k podkladům pro vydání rozhodnutí nemohla mít vliv na výsledek řízení. Žalobce totiž v průběhu řízení neprojevil žádnou vůli navrhnout jakýkoliv podklad rozhodnutí, seznámit se s žádostí či se zúčastnit místního šetření. Dle žalovaného tedy tímto procesním postupem žalovaného nedošlo fakticky ke zkrácení práv žalobce. Žalovaný navrhoval, aby soud žalobu jako nedůvodnou zamítl.
7. Osoba zúčastněná na řízení se k věci písemně nevyjádřila.

Posouzení věci soudem

8. O žalobě soud rozhodl v souladu s § 51 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) bez jednání, neboť žalovaný s tímto postupem výslovně souhlasil a žalobce se po řádném poučení, že může vyslovit souhlas s rozhodnutím věci bez jednání a že nevyjádření se v určené lhůtě je považováno za souhlas, k nařízení jednání nevyjádřil.
9. Napadené rozhodnutí soud přezkoumal v řízení vedeném podle části třetí prvního dílu hlavy druhé s. ř. s., která vychází z dispoziční zásady vyjádřené v § 71 odst. 1 písm. c), písm. d), odst. 2 věty druhé a třetí a § 75 odst. 2 věty první s. ř. s. Z této zásady vyplývá, že soud přezkoumává zákonnost rozhodnutí správního orgánu, a to pouze v rozsahu, který žalobce uplatnil v žalobě nebo během dvouměsíční lhůty po oznámení napadeného

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

rozhodnutí dle § 72 odst. 1 věty první s. ř. s. Povinností žalobce je proto tvrdit, že správní rozhodnutí nebo jeho část odporuje konkrétnímu zákonnému ustanovení, a toto tvrzení zdůvodnit. Nad rámec žalobních námitek musí soud přihlídnout toliko k vadám napadeného rozhodnutí, k nimž je nutno přihlížet bez návrhu nebo které vyvolávají nicotnost napadeného rozhodnutí podle § 76 odst. 2 s. ř. s. Takové nedostatky však v projednávané věci nebyly zjištěny.

10. Primárně se soud zabýval otázkou přezkoumatelnosti předmětného správního rozhodnutí. Žalobce namítal nepřezkoumatelnost rozhodnutí z důvodu nedostatečného vyhodnocení estetického a funkčního významu dřevin, v souvislosti s tím nedostatečného posouzení otázky vážení dotčených zájmů a nemožnosti přezkoumatelně uložit kompenzaci kácení náhradní výsadbou. Soud předně poukazuje na skutečnost, že z hlediska soudního přezkumu tvoří rozhodnutí správních orgánů obou stupňů jeden celek (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 26. 2. 2010, č. j. 4 Ads 123/2009-99). Správní orgán prvního stupně ve vztahu k vyhodnocení estetického a funkčního významu dřevin, vážení zájmů a k otázce náhradní výsadby pouze velmi stručně uvedl, že: „*Orgány ochrany přírody posoudily, zda zájem na pokácení dřevin převyšuje konkurující veřejný zájem na jejím zachování. Správní orgán zvážil funkční význam dřevin na straně jedné a závažnost důvodů pro její pokácení na straně druhé a rozhodl tak, jak jej uvedeno ve výrokové části. Správní orgán zhodnotil ekologickou újmu, která vznikne pokácením povolených dřevin a uložil žadateli na vlastních pozemcích náhradní výsadbu.*“ Žalovaný se poté v odůvodnění žalobou napadeného rozhodnutí v otázce estetického a funkčního významu dřevin ztotožnil s obecným závěrem správního orgánu prvního stupně, který dále rozvedl. Konkrétně konstatoval, že z obsahu správního spisu jasně vyplývá, že předmětné stromy vykazují vesměs funkční defekty. Jedle ojíněná nepochybně poté naplňuje dikci § 8 odst. 4 zákona o ochraně přírody a krajiny. V jejím zřícení zabránila totiž pouze okolnost, že se její kmen při pádu zapřel o plášť a střechu přilehlé budovy. Extrémním projevem nestability je i kmen u vrby jívy. Jak je patrné z fotografií, došlo k obnažení původně zanořené báze jejího nepřirozeně excentrického kmene. Javor klen poté vyrůstá prakticky ze základu opěrné zdi, přičemž s ohledem na velikost jeho dvou kmenů, není jeho kácení vázáno na povolení. Z celkově neutěšeného obrazu funkčního významu projednávaných dřevin se nijak nevymykají ani předmětné ramety trnovníku akátu, jejichž podzemní části prorůstají opěrnou zdí na prudkém svahu a vyklání se nad komunikaci. Uvedené podle žalovaného potvrzuje, že funkční stav předmětných dřevin je zcela nicotný a přesvědčivě odůvodňuje jejich urychlené odstranění i mimo dobu vegetačního klidu. Ohledně úvah o kompenzaci kácení novou náhradní výsadbou žalovaný v napadeném rozhodnutí uvedl, že ekologickou újmu vzniklou kácením stromu je možné kvantifikovat pouze ve smyslu konkrétní konvence, a nikoliv s obecnou platností. V daném případě tak žalovaný nepovažoval takové vyčíslení za nezbytné ani pro stěžejní závěr o převaze důvodů pro kácení předmětných stromů nad jejich ekologickým a funkčním významem, ani pro stvrzení přiměřenosti stanovené náhradní výsadby.
11. S ohledem na shora uvedené je zřejmé, že ačkoliv se správní orgán prvního stupně estetickému a funkčnímu významu dřevin věnoval zcela nedostačujícím a nepřezkoumatelným způsobem, toto pochybení žalovaný napravit, když stručně doplnil, z jakého důvodu považuje stav dřevin za zcela nicotný a vyložil závažnost důvodů pro jejich pokácení. V této části je tak napadené rozhodnutí dle soudu přezkoumatelné. Co se ovšem týče posouzení veřejného zájmu na zachování dřevin a odůvodnění týkajícího se kompenzace kácení novou náhradní výsadbou, takovýto závěr již dle názoru soudu učinit

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

nelze. Odůvodnění rozhodnutí správních orgánů obou stupňů v podstatě žádné relevantní úvahy o veřejném zájmu na zachování dřevin a o náhradní výsadbě neobsahují. Pouhé strohé konstatování správního orgánu prvního stupně, že orgán ochrany přírody posoudil, zda zájem na pokácení dřevin převyšuje právě konkurující veřejný zájem na jejich zachování, a rozhodl tak, jak je uvedeno ve výrokové části, je zcela nedostačující. Žalovaný poté k poměření veřejného zájmu na zachování dřevin a závažnosti důvodů pro jejich pokácení neuvedl vůbec nic. Ohledně kompenzace kácení novou výsadbou správní orgán prvního stupně pouze stroze uvedl, že uložil žadateli náhradní výsadbu po zhodnocení ekologické újmy. Opětovně ovšem neuvedl, jaké úvahy ho vůbec vedly k uložení povinnosti náhradní výsadby, ani neodůvodnil, jak dospěl ke stanovení konkrétního rozsahu náhradní výsadby a následné péče. Žalovaný poté vůbec nepovažoval za nezbytné blíže se vyjádřit ke vzniklé ekologické újmě a ke kompenzaci kácení novou výsadbou. K tomu soud uvádí, že si je vědom skutečnosti, že příslušný orgán ochrany přírody může, ale nemusí ve svém rozhodnutí o povolení kácení dřevin uložit žadateli přiměřenou náhradní výsadbu dřevin (§ 9 odst. 1 zákona o ochraně přírody a krajiny). Pokud ovšem rozhodne o uložení přiměřené náhradní výsadby, jejímž účelem je kompenzovat ekologickou újmu vzniklou pokácením dřevin, je jeho povinností toto své rozhodnutí řádně a pečlivě odůvodnit, což se ovšem v daném případě vůbec nestalo. Vzhledem k tomu, že v odůvodnění napadeného rozhodnutí (i rozhodnutí správního orgánu prvního stupně) je hodnocení kompenzace kácení náhradní výsadbou a vážení dotčených zájmů zcela nedostatečné, musí soud konstatovat, že žalobou napadené rozhodnutí je ve smyslu § 76 odst. 1 písm. a) s. ř. s. v tomto směru nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů rozhodnutí.

12. Před vlastním vypořádáním dalších jednotlivých žalobních bodů soud připomíná, že soudní řízení je ve správním soudnictví ovládáno zásadou koncentrace, jež nachází svůj odraz v § 71 odst. 2 třetí větě s. ř. s., podle které *„[r]ozšířit žalobu na dosud nenapadené výroky rozhodnutí nebo ji rozšířit o další žalobní body může jen ve lhůtě pro podání žaloby.“* Soud se proto může věcně zabývat jen těmi žalobními body, které byly uplatněny ve lhůtě dvou měsíců poté, kdy bylo napadené rozhodnutí žalobci oznámeno doručením písemného vyhotovení nebo jiným zákonem stanoveným způsobem (srov. § 72 odst. 1 s. ř. s.), tj. v projednávané věci do 27. 12. 2017, neboť napadené rozhodnutí bylo žalobci doručeno dne 24. 10. 2017. Projednání později uplatněných žalobních bodů by znamenalo nepřípustné porušení principu koncentrace řízení (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 12. 2004, č. j. 1 Afs 25/2004-69, dostupný na www.nssoud.cz). Z těchto důvodů soud nemohl přihlížet k žalobním bodům, které žalobce nově vznesl až v doplnění žaloby, tj. po uplynutí lhůty pro podání žaloby, která je podle § 71 odst. 2 s. ř. s. nejzazším limitem i pro případné rozšíření žaloby o další žalobní body. Soud se proto nemohl zabývat námitkou žalobce, že zpracovatel dendrologického posudku není znalcem a jeho posudky jsou chybné, ani tím, že nebyl v daném řízení postaven najisto okruh jeho účastníků.
13. K žalobní námitce, že žalovaný bez provedeného ohledání na místě dospěl k závěrům ohledně stavu předmětných stromů, a to zejména jedle ojiněné a vrby jívy, soud uvádí, že z obsahu správního spisu soud pro posouzení této námitky zjistil následující skutečnosti. Statutární město Ústí nad Labem podalo dne 20. 3. 2017 žádost o povolení kácení dřevin rostoucích mimo les podle § 8 odst. 1 zákona o ochraně přírody. Přílohou této žádosti byla katastrální mapa se zákresem umístění pěti dřevin a jejich fotografií (celých dřevin a jejich poškozených částí). Přílohou předmětné žádosti zároveň byly dendrologické posudky Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

k jednotlivým dřevinám, které obsahují popis jejich umístění, celkový popis dřevin a jejich stavu, navrhovaného opatření a jejich fotografie. V dendrologických posudcích je konkrétně uvedeno, že u vrby jívy, pravděpodobně vlivem podmáčení a mrazů v nedávné době, došlo k posunu podloží a tím i stromu. Hrozí u ní vývrat a celkové selhání stromu. K jedli ojínné, se poté v posudku uvádí, že strom je důkazem nerozvážené výsadby v těsné blízkosti budovy a v kořenové části horního okraje opěrné zdi. Vlivem posunu podloží došlo k vyklonění stromu směrem k budově. Vzhledem k prasklinám na rozhraní kmenové a kořenové části z nedávné doby hrozí selhání stromu. Javor klen je náletový strom, který narušuje opěrnou zeď a vozovku. Akát bílý poté vybíhá z opěrné zdi pod svahem, kterou narušuje. Dále je ze správního spisu zřejmé, že správní orgán prvního stupně oznámením ze dne 11. 4. 2017 (žalobci doručeným téhož dne) oznámil žalobci zahájení správního řízení a pozvání k ústnímu jednání spojenému s šetřením na místě nařízenému na 20. 4. 2017 v 9:00 hodin. O místním šetření poté správní orgán prvního stupně pořídil protokol, ve kterém uvedl, že žalobce se k místnímu šetření nedostavil, že při místním šetření bylo zjištěno, že stav dřevin odpovídá doloženému dendrologickému posudku a že důvody kácení byly prověřeny a jsou oprávněné.

14. Soud nesdílí názor žalobce, že by stav dřevin tak, jak jej popsal žalovaný v odůvodnění svého rozhodnutí, neodpovídal jejich skutečnému stavu. Především, co se týká žalobcem poukazované jedle ojínné a vrby jívy, je z fotografií, které byly přílohou podané žádosti, zřejmé, že tyto stromy nejsou v dobrém stavu. Jedle ojínná je jednoznačně nakloněna takovým způsobem, že se fakticky opírá o sousední budovu. Báze vrby jívy je ze značné části obnažena a celý strom je vychýlen. Soud tak uvádí, že vzhledem k tomu, že místní šetření provedl již správní orgán prvního stupně, který potvrdil pravdivost závěrů uvedených v dendrologickém posudku, a z přiložených fotografií je zcela dostatečně patrný stav předmětných dřevin, neztotožnil se s názorem žalobce, že bylo nezbytné, aby žalovaný provedl další místní šetření sám. Soud je toho názoru, že zjištění učiněná žalovaným ohledně skutečného stavu dřevin mají oporu ve spise a nejsou s ním v rozporu a soud se s nimi plně ztotožňuje. Předmětnou námitku tedy soud shledal nedůvodnou. S ohledem na výše uvedené soud neprovedl důkaz žalobcem předloženým odborným vyjádřením znalce Ing. M. N. pro nadbytečnost.
15. Dále žalobce namítal, že nebyl řádně v souladu s § 36 odst. 3 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, (dále jen „správní řád“) seznámen s podklady rozhodnutí před vydáním rozhodnutí ve věci samé. V ustanovení § 36 odst. 3 správního řádu je mimo jiné uvedeno, že nestanoví-li zákon jinak, musí být účastníkům před vydáním rozhodnutí ve věci dána možnost vyjádřit se k podkladům rozhodnutí; to se netýká žadatele, pokud se jeho žádosti v plném rozsahu vyhovuje, a účastníka, který se práva vyjádřit se k podkladům rozhodnutí vzdal. Z obsahu správního spisu jednoznačně vyplývá, že žalobce nebyl žadatelem, proto mu nemohlo být plně vyhověno, a ani se nevzdal práva vyjádřit se k podkladům rozhodnutí. Bylo tedy povinností správního orgánu prvního stupně dát žalobci možnost seznámit se s podklady rozhodnutí před vydáním rozhodnutí ve věci. Z obsahu správního spisu nevyplývá, že by žalobci ze strany správních orgánů taková možnost byla dána. Uvedené navíc nepopírá ani žalovaný ve svém vyjádření. Žalovaný se ovšem mylně domnívá, že pokud žalobce sám od sebe v průběhu celého řízení nenahlédl do správního spisu, či nenavrl k provedení jakýkoliv důkaz, není toto pochybení správního orgánu prvního stupně podstatné a nic nemění na zákonnosti vydaného rozhodnutí. Účelem § 36 odst. 3 správního řádu je dát účastníkovi řízení možnost seznámit se s obsahem správního spisu v době bezprostředně předcházející vydání rozhodnutí, tj. v době, kdy mezi Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

seznámením se s podklady a vydáním rozhodnutí již není správní spis o další důkazní prostředky doplňován (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 26. 2. 2010, č. j. 8 Afs 21/2009–243, č. 2073/2010 Sb. NSS, dostupný na www.nssoud.cz). Jak již vyplývá z výše uvedeného, obsahem správního spisu v daném případě, mimo podané žádosti, byla katastrální mapa a dendrologické posudky včetně fotografií prokazujících stav dřevin. Z těchto podkladů správní orgány vycházely při svém rozhodování. Žalobci ovšem neumožnily, aby se s nimi ve smyslu shora citovaného § 36 odst. 3 správního řádu seznámil a měl možnost se k nim vyjádřit. Na základě výše uvedených skutečností dospěl soud k závěru, že ze strany prvostupňového správního orgánu došlo vůči žalobci k porušení ustanovení § 36 odst. 3 správního řádu. Žalovaný pak toto pochybení nijak nenapravil. V této skutečnosti spatřuje soud závažnou vadu řízení ve smyslu § 76 odst. 1 písm. c) s. ř. s., která mohla mít vliv na zákonnost rozhodnutí ve věci samé.

16. Další žalobní námitkou týkající se povolení kácení předmětných dřevin mimo vegetační dobu se zdejší soud již nezabýval, neboť je nezbytné, aby žalovaný nejprve učinil úvahu, v jejímž rámci poměří veřejný zájem na zachování dřevin se závažností důvodu pro jejich kácení. Rovněž se soud blíže nezabýval otázkou, zda v daném případě byly dostatečně stanoveny podmínky náhradní výsadby a dostatečná délka následné péče, neboť je to správní orgán, kdo nejprve musí přezkoumatelně odůvodnit uložení kompenzace kácení náhradní výsadbou, stanovení jejího rozsahu a i délky následné péče.
17. S ohledem na výše uvedené soud napadené rozhodnutí žalovaného zrušil pro vady řízení a vrátil mu věc k dalšímu řízení. Současně zrušil i rozhodnutí Městského úřadu Chlumec, odboru rozvoje města a životního prostředí, ze dne 24. 4. 2017, č. j. 2114/17/ORMŽP/Kroa, neboť zmíněné vady řízení zatěžují již prvostupňové rozhodnutí [§ 76 odst. 1 písm. a) a c), § 78 odst. 3 a 4 s. ř. s.]. V dalším řízení bude pak žalovaný podle § 78 odst. 5 s. ř. s. vázán právním názorem, který byl vysloven v tomto zrušujícím rozsudku.
18. Žalobce měl v projednávané věci plný úspěch, a proto soud podle § 60 odst. 1 věty první s. ř. s. uložil žalovanému povinnost zaplatit mu do třiceti dnů od právní moci rozsudku náhradu nákladů řízení o žalobě v celkové výši 9 800 Kč. Náhrada se skládá ze zaplaceného soudního poplatku 3 000 Kč, z částky 6 200 Kč za dva úkony právní služby právní zástupkyně žalobce po 3 100 Kč podle § 7, § 9 odst. 4 písm. d) a § 11 vyhlášky Ministerstva spravedlnosti č. 177/1996 Sb., advokátní tarif, ve znění pozdějších předpisů [převzetí a příprava zastoupení – § 11 odst. 1 písm. a); podání žaloby – § 11 odst. 1 písm. d);] a z částky 600 Kč jako náhrady hotových výdajů advokáta [dva režijní paušály po 300 Kč podle § 13 odst. 1 a 3 advokátního tarifu].
19. Osoba zúčastněná na řízení nemá právo na náhradu nákladů řízení, neboť podle § 60 odst. 5 s. ř. s. má osoba zúčastněná na řízení právo na náhradu jen těch nákladů, které jí vznikly v souvislosti s plněním povinnosti, kterou jí soud uložil, a v předmětném řízení soud osobě zúčastněné na řízení žádné povinnosti neuložil. S ohledem na zavedenou praxi krajských soudů a Nejvyššího správního soudu (srov. např. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 19. 8. 2016, č. j. 4 As 56/2016-53, ze dne 14. 5. 2015, č. j. 3 As 85/2015-8, ze dne 24. 2. 2016, č. j. 3 As 220/2015-49, ze dne 16. 12. 2015, č. j. 4 As 223/2015-43, ze dne 6. 10. 2015, č. j. 8 As 171/2014-67, nebo ze dne 6. 8. 2015, č. j. 10 As 43/2015-49, vše dostupné na www.nssoud.cz) zdejší soud v dané situaci nezahrnul vypořádání nákladů řízení osoby zúčastněné na řízení do výroku a zabýval se jím toliko v odůvodnění tohoto rozsudku.

Poučení:

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

Proti tomuto rozhodnutí lze podat **kasační stížnost** ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti **musí** být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Ústí nad Labem 6. října 2020

Mgr. Václav Trajer, v. r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.